

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

לג.

עין משפט
ר מצוה

נא א מיי מיי מהל' שטועת ה' טו
 נח ב ג מיי מיי מהל' טו
 נט
 נז ד ה מיי מיי מהל' טו
 נח ו ז מיי מיי מהל' טו
 נט ח ט מיי מיי מהל' טו
 סא י י מיי מיי מהל' טו
 סב יב יג מיי מיי מהל' טו
 סג יד יו מיי מיי מהל' טו
 סד יז יח מיי מיי מהל' טו
 סה יט כ מיי מיי מהל' טו
 סז כא כב מיי מיי מהל' טו
 סח כג כד מיי מיי מהל' טו
 סט כה כו מיי מיי מהל' טו
 ספ כז כח מיי מיי מהל' טו
 סק כט ל מיי מיי מהל' טו
 סל מיי מיי מהל' טו

הא קיימא שניה אמר רבינא כו' ואת ומאי פריך הא גריס
 שנועת הפקדון (לקמן דף לו). פריך הכי לרבה הכופר
 נמנון שיש עליה עדים פטור מממני' דהכל' אלף לשנונה אמאי הא
 קיימא שניה אלמא הכופר
 אימונת התם ואי"כ אתי שפיר דמייבוס
 וי"ל דאע"ג דכופר נמלוה שיש עליה
 עדים ולימונה קמן כפירא לן דמייב
 דלא כרנה לקמן מ"מ היכא דקיימי
 עדים קמן ק"ל להש"ס דחשיב כפירת
 דגריס הנלמא ואע"ג דכלאו מילתא
 דרנה הולך רינא לשנוי כלן כוון
 שהיו קרוינס נשומיהן כו' ולימון
 פריך מינה לקמן לרנה דאי לאו
 דרנה הי"מ למדימי דאפילו קיימי
 עדים קמן חשיב כפירה:

הא קיימא שניה ומה הפסדוהו הראשונים: קרוינס נשומיהס.
 נשאו שמי אהיות שניה כפירין בעדות אחת נמלא שלא היה לו עדות
 שכפירה ראשונה אלף ס' לנדס. וכי תימא למה לי לממניה אל'עריך
 כגון ששמי האהיות הללו גוססות: למיפס. הו לכו כלילו ממו ומפטר
 כה ראשונה דהא קיימא כה שניה:
קמ"ל השפא מיהא הא לא שכיב.
 ולימון שגוסס הכי הוא כמי לבל
 דכרוי' ואף על פי שזכין למיתה:
מתני' שמוס יד. שמוס יד. שמוס יד. שמוס יד. שמוס יד. שמוס יד.
 כדיו ממון: **ואכידה.** שמוס יד. שמוס יד. שמוס יד. שמוס יד. שמוס יד.
חטין ושעורין וקוסמין כו'. רישא
 אשמועינן מין אחד ומכיעות חלוקות
 וקיסא אשמועינן תביעה אחת כולה
 דעווס שפיר חייב ממון. והנך דלעיל
 נקט משום חיי נוק דמפטרם בגמרא
 אי"כ לאשמועינן דהמשביע עדי קנס
 חייבוס. ושהכני בני נקט לאשמועינן
 דהואיל ואין בה חבורה אין בה מיתה
 ומייב ממון: **גמ' דר' אלעזר בר"ש.**
 כפרק מרובה (בי"ק דף עה.). **יבואו**
עדים ויעידוהו. ויתחייבו ואינו נפטר
 כהודיה ראשונה דאי אמרי' מודה
 בקנס פטור דנפקא לן בי"ק (דף סד):
 מאשר ישיעון אלהים פטר למרשע
 את עלמו הי"מ היכא דלא אתי עדים
 לאו קנסיה בתי שמוס יד. **אל פינעי**
לך. דמייבן שהי הפסדוהו כנפירתן:
כי פינעי לך כו'. וזה השניען קודם
 שהיה צל דין ואם יעידוהו היה
 מתחייב ומיכו הוא מיעבדא לן אי
 מייביי או לאו משום דליכא למימר
 קנס לאו ממון גמור הוא דהא אי היה
 מודה מיפטר לגמרי ואיכא למימר
 נמי כל כמה דלא אודי ממון הוא:
ורבנן דהסס כמאן כפירא לפו.
 דהסס פלגיני נמדה בקנס דנעי'
 להכ בעת אל'מייכו כמאן כפירא לכו
 כצורך פלוגתא דאפילו לעיל רבנן
 ור' אלעזר בר"ש נמשביע עד אחד:
אי כר"א בר"ש. כפירא לכו כהא
 דדבר הגורם לממון כממון דמי מאי
 כממון גורם לממון כממון דמי מאי
 לאו ממונה הוא כזיר מגורס לממון
 ומפסוט לן דמייביי קרנן שנועה
 משום גורס לממון: **אלא כרבנן דהכא**
כו'. הכי מנעיה לן אי רבנן דהסס
 דפטרי נמורה בקנס ואח"כ נלו
 עדים כפירא לכו כרבנן דהכא דגורס
 לממון לאו כממון דמי קנס קודם
 הודאה מאי מדמית ליה לממון או
 גורס לממון מי אמרינן כיון דאי היה
 מודה קודם עדים מיפטר עולמית אין זה ממון:
 גורס לממון אלף ממון גמור: **כניחא למד' כו'.** פלוגתא היא כבי"ק (דף טו). וכמובנות (דף מה.). ח"י נוק לרורוס. כהמה שהיתה מהלכת בדרך
 והיו נכרות ממנון מתחת רגליה ושיכרה את הכלים משלמת ח"י נוק ואע"פ שאין זה שיעי דהא אורחא כהכי והיא מולדה דרגל ולא מולדה
 דקרן תמה והי"ל לשנוי נוק שלם הלה למשה מסני הוא לח"י נוק והוא ח"י נוק ממונה הוא דהא לאו מולדה דקרן הוא: **שמוס נוספ**
ונספ. דהא איכא ממון דקנס דבר הקצוב כמורה כנון ל' ש' עבד ב"ן עבד יקב ב"ן עבד זול וכן נ' של אונס של מפסה שיש בכל הנשים
 אלף נוסת הכל לפי המדינה והמתבניש (ממונות מ). לכן היא ממון וכן פוסק. ומבולה כהכונה מאתים ועבולה מנה: **אלא כיון דתרת כולה מתני' כממון**
מאי קמ"ל. ימנה אחת או שתי: ונשמוק: **רישא קמ"ל דהיי נוק לרורוס ממונה הוא.** ואידי דתנייה הא מנא כהכי משלמוני' ד' וה'
 ואונס ומפסה דממון שאין משלם כראש הוא דומיא דח"י נוק שאין משלם כראש ודכוותה משניען כשעממא קמיימא דסנהדרין (דף ג.).
סופא קמ"ל. שכלל כי חבורי כיום הכפורים או הליקו גרישי לאפוקי מדרי' נחויסא דלמור המתחייב כרת פטור מן השלמונין ואידי דמנן
 להך תנא כהדייהו שהכני בני דקרוכה לזר מיתה ואשמועינן דהואיל ואינו חייב מיתה כהכאה בלא חבורה חייב כששלמונין:
 שאלויל

רבינו חננאל

הא קיימא שניה ופריך
 רבינא כוון שהיתה שניה
 בשעת כפירת הכת
 הראשונה קרוינס
 בששיתיהן ליתבע או
 ליתבע שלא היו ראויין
 לעדות יהיו נשומיהן
 נוספות באותה שעה. מיהו
 דריבא רוב גוססין ליתביה
 וכיון שהן גוססות כלילו
 כהן כבד וכת השניה
 כשרין לעדות הן: קמ"ל
 השתא מיהא הא לא אתי.
 ומשבתה לה כוון שראו
 עדות זו והן דריבין שהיו
 כשרים ונתקברו ונפלה
 עדותן כל זמן שהן
 קרוינס ואם כוון נשומיהן
 ונתקברו חזרו לששיתיהן
 ונשורין הן להדיע העדות
 שהיתה מסורה בידם
 קודם שנתקברו. דריבין
 כערינן פריך דהג' יד
 בנור (דף יו'). אלא מיתה
 והוא עד עד שיהא שרר
 מתחלתו ועד סופו בעיני.
 וכי תיפא הכי נמי והתניא
 היה יודע לו בעדות עד
 שלא נעשה חתנו ונעשה
 חתנו פקח ונתחדש פיהת
 ותסמא שפיר ונשחטה
 פסול. עד שלא נעשה
 חתנו ונעשה חתנו ומהת
 חתנו פקח ונתחדש חתנו
 והתקף פיהת ותסמא
 חתנו ותסמא שפיר
 ונשחטה חתנו ונשחטה
 כשר. והכל חללי חללי
 וסופו בכשרות כשר לו
 חלולו וסופו כפולות
 פסול ופירקין שאני עדי
 דכתיב או ראה או ידע אם
 לא ידע ונשא ונתן (אם
 לא ידע) בריאה ונדרה
 תלה דחטנא ודאיכא:
 אש פלוגי ופתה את כתי
 כו'. אוקוסא משום
 כו'. ופתה ופנס. מאי קמ"ל
 כולה כממונה הוא (כו').
 חיש משביע אני עליכם
 אם לא תבואו ותעידו
 אהלן פטור מלמלא (פסחים כס וישיב דב. ותיקיה וכו' וכו' וכו' וכו').

קרוינס כממונה חייבין
 ראית העדות והספ
 רחוקים דנעינן מתחלה וסופה
 ככשרות כלאמרינן כפרק י"ג (בי"ק דף
 קמח. וספ) והוא דחוקת הכתוב (ספ
 דף מג. וספ) דני העיר שנגנב ס"מ
 שלהן אין דנין כדמיני אותה העיר
 דפריך ולסקניו כי מרי מינייהו ולידיני
 אפרי' דלון מתלמן ככשרות אלף
 לזמות פסול דמתמט שנועינן בעדות
 לפסול דקרוכה או לשאר פסולין:
קא משביע י"ן. אין לפרש קמ"ל
 דלון רוב גוססין למיתה
 דנהדיא מוכח כפי' להגט (נעין דף
 כח). דרונין למיתה אלף פירוש אע"ג
 דרוב גוססין למיתה השתא מיהא
 לא שכיב: **או דריבא השתא פיהת**
הא לא אודי. מיהא דלמפסות
 ממתינינן דס"פ שנועת הפקדון (לקמן
 דף לו). דלוקסת ופמית את כתי ר"ש
 פוטור משום דלויי משלם קנס ע"פ
 עלמו ואפילו רבנן לא מחייבי אלף
 משום דקסברי נוסת ופגס קחבע
 ושנועת העדות מניה יפסין מג"ש
 דחטטא דעיקר שנועת העדות
 דמייבי כמניעת ממון לא גמרה אלף
 משנועת הפקדון ולא פירכא היא
 דלקמן בני שנועת הפקדון טעמא
 משום דלא כפר ליה ממונה שלא היה
 מתחייב כהודאיתו כלאמרינן לקמן
 אלף הכא כשנועת העדות אין קנס
 כשאר ממון שאם היו מעדין היה
 מתחייב כהודאיתו כלאמרינן לקמן
 שאם היו מעדין היה מתחייב הנמשע
 כממון אמר:

ושאנא איש פלוגי או פתה את
 בתו. פי' כקונטי' דר"מ
 כמו של יבד ונשא ונתן (אם
 לא ידע) בריאה ונדרה
 תלה דחטנא ודאיכא:
 אש פלוגי ופתה את כתי
 כו'. אוקוסא משום
 כו'. ופתה ופנס. מאי קמ"ל
 כולה כממונה הוא (כו').
 חיש משביע אני עליכם
 אם לא תבואו ותעידו
 אהלן פטור מלמלא (פסחים כס וישיב דב. ותיקיה וכו' וכו' וכו' וכו').

הגרות הב"ח
 (ה) גבי השפא מיהא לא
 שכיב. ר"ב לפי דברי תוס'
 פתחמ' ללא גריס לה:
 (ב) אם אלוהא דרי לנפול
 רוב דאמר רבינא:
 עדים ריעידו לא תביעי
 לך כי מיני:

גלין הש"ס
 גמ' דר' טוספ' ליתביה
 קמ"ל. פי' כהכאה סוף
 מ"ק:

מוסר רש"י
 קרוינס בששיתיהן. נשאו
 אהיות, דהיה שני עדים
 לא חו' לפקדין, ומה
 חתמ' למה לי למתלא,
 אשורין טעו כשני גוססין
 חלפה טעו (לכחו דו).
 מיהו דריבא. קיימא לן
 רוב גוססין למיתה וכו'
 לפי מתנת, והוא היה
 ממון שיש עליו עדים לא
 מחייב ראשונה קמ"ל.
 השפא מיהא לא שכיב,
 ואף על פי דרוב גוססין
 למיתה, לא זמן שלא חת
 הוא לכל דברים (שם).
 פלגא נוקא. שחיבה
 מיתה שור' סם (נחובות)
 (ה) סמוא. דין הוא
 ששלמונין חייב קנס, ויתקיי
 מיתה דמי מיתה נשחט
 דלמי סרי' לא מייבוס
 (ה) דקסבר סם
 שוריס נגמסין סה ומיהא
 כוליה כפי' לשלמי דהיה
 ליה נשחטה, והתנא
 הוא כתי מליה (נחובות).
 (ג) כהכי נוק צרורות.
 כהמלס נמק כהיה
 כההלס והתיה כניוח
 מתחת רגליה והיקרי, ח"י
 כבי"ק (ה). דהשלמת ח"י
 נוק, והתנא ח"י נוק ק"ל
 כבי"ק דהשלמת ח"י ל'
 חסני סהא מולדה כו' רגל
 ופורה כהדי' כי רגל,
 ונוק רגל לאו קוסא ניהו
 אלף ממונה, שהי שנועת
 מתחילתה, וניב לניוח
 הוא חלוקי רתמא, וכיון
 דמתנא הוא משלם על פי
 פלוגי (נחובות מה). ד'
 חרובין בן דקנה היה
 עושה יודי' כהדי' כשה
 השלמונין. חלוקת גריס
 כהדי' ומתחייב כתי.
 שער מן השלמונין כללי
 דהליקו כשנת שיהא
 מתחייב נשמונין מתח כד'
 דפשי' לן דנפשו מלמלא,
 כהדי' (שמות כו) ולא
 היה אשן טעו נשע, אם
 היה אשן היה לא יעש,
 אף יודי' שמתנה וכו'
 שמי שמתחייב חיי וכו'
 אשן הוא קרי, שאלמא
 (נכסחים מ) וקריה אשן,
 הלקן פטור מלמלא (פסחים כס וישיב דב. ותיקיה וכו' וכו' וכו' וכו').